

Abstrakt

Cílem této diplomové práce je podrobně prozkoumat modální částice současné nizozemštiny a zjistit, jestli je tento slovní druh plně přeložitelný do češtiny a slovenštiny.

První, teoretická část práce se v první řadě zaměřuje na holandské modální částice jako takové; vysvětluje, co je to modalita, klasifikuje částice jako slovní druh, popisuje vlastnosti modálních částic, o jaká konkrétní slova se jedná, na jaké druhy se tento slovní druh dělí a jaké jsou jeho vlastnosti jak z pragmatického, tak syntaktického pohledu.

Dále je v teoretické části podrobně vysvětleno, jakými způsoby je modalita vyjadřována v češtině a slovenštině, jaké druhy částic v těchto dvou jazycích existují, a pokud zde existují modální částice, o jaká slova se jedná. V závěru teoretické části práce je shrnuto, co mají v této oblasti tyto tři jazyky společného, zda pod pojmem *modální částice* rozumíme v každém z těchto jazyků stejný slovní druh a zda z popsaného vyplývá, že nizozemské modální částice mají v češtině a slovenštině svoje přesné ekvivalenty a jsou tedy do češtiny plně přeložitelné. To bude následně ověřeno v praktické části práce.

V druhé, praktické části práce jsou nizozemské modální částice prozkoumány v konkrétním textu – románu Ceese Nootebooma *Paradijs verloren* a jeho překladech do češtiny a slovenštiny. Účelem tohoto zkoumání je zjistit, jakými způsoby jsou nizozemské modální částice do těchto dvou jazyků překládány a zda je v překladu plně zachován původní význam věty obsahující modální částici/e.

Závěr práce shrnuje, zda jsou nizozemské modální částice plně přeložitelné do českého a slovenského jazyka.

Klíčová slova

discourse, partikel, modaliteit, vertaling